

РЕШЕНИЕ

№ 7994

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10586** по описа за **2023** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 4621 от 16.10.2023 г., постановено по НАХД № 6793/ 2023 г. по описа на СРС, 16-ти състав, е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 5394524, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл.182, ал. 1, т. 2 ЗДвП на Р. И. К. – С., представител на „ВИ ТИ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, е наложена глоба в размер на 50,00 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63в ЗАНН решението е обжалвано от Р. И. К. – С., представител на „ВИ ТИ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с искане да бъде отменено, като бъде отменен и ЕФ Серия К № 5394524 на СДВР. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН, мотивирани с твърдения, относими към законосъобразността на ЕФ.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. А., която поддържа жалбата на сочените в нея основания. Претендира разноски по списък.

Ответникът се представлява от юрисконсулт С., който отрича основателността на

касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл. 208 АПК, съдебно решение.

За да потвърди електронен фиш (ЕФ) серия К № 5394524, въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 02.11.2021 г., в 20:30 часа в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]се движел лек автомобил „ФИАТ 500“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „ВИ ТИ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД със законен представител Р. И. К. – С., със скорост 61 км/час при ограничение на скоростта 50 км/час за населено място. Скоростта, с която се движел автомобилът, била засечена с автоматизирано техническо средство АТСС АРН САМ S1. За така констатираното нарушение на бил издаден електронен фиш серия К № 5394524 по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и ценени доказателства по делото съдът е приел, че Р. И. К. – С., представител на „ВИ ТИ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС.

Решението е законосъобразно.

Правилно въззивният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като не се е съобразил с ограничението на скоростта за населено място. По аргумент от чл. 21, ал. 1 от ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство (видно от удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 и протокол № 10-С-ИСИС от 08.03.2021 г. от проверката на мобилната система за видеоконтрол), като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното

постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо сроковете по чл. 34 ЗАНН в конкретната хипотеза са неприложими. Те регламентират сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законската препратка на чл. 189, ал. 14 ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препращащата норма. Предвид изложеното, не е налице твърдяното от касатора нарушение на чл. 34 ЗАНН.

Неоснователно е възражението, че не става ясно дали от измерената скорост е приспадната максимално допустимата грешка за съответния тип АТСС. Видно от представената снимка към ЕФ Серия К 5394524, установената скорост е 64 км/ч. В ЕФ е посочена установена скорост 61 км/ч след приспаднат толеранс 3 км/ч съгласно чл. 755 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол.

По отношение възражението на касатора, че МПС, с което е извършено нарушението е било продадена, следва да се посочи, че нарушението е извършено на 02.11.2021 г., а договорът за продажба на МПС е сключен на 10.10.2022 г., т. е. близо година по - късно.

Неоснователно е и възражението относно вида на автоматизираното техническо средство.

Според § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В случая нарушението е установено с автоматизирано техническо средство АТСС ARH CAM S1, за което е представено удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Изпълнени са законовите изисквания по ЗДвП техническото средство, с което е установено нарушението, да бъде автоматизирано. По делото е приложен снимков материал, изготвен по съответния ред, от който се установява номерът на автомобила, превишението на скоростта, датата и часът на нарушението.

Въз основа на изложеното настоящият състав намира, че с атакувания електронен фиш законосъобразно е наложена глоба на касатора, поради което решението на СРС се явява правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4621 от 16.10.2023 г. по НАХД № 6793/2023 г. на СРС, НО, 16 състав.

ОСЪЖДА Р. И. К. – С., представител на „ВИ ТИ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: